

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

110 Общинска библиотека, тукъ

Абонаментъ за година:
за България 5 лева
за странство 10 „

Абониранието става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ да се отправя до редакцията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намира въ ул. „Шуменска“, срещу Варненската Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-ие.

Такса за публикациите е:

За единъ кв. с. м. на 1 стр.: 1) за единъ път 10 ст., за 2 пъти 6 ст. и за повече, до 10 пъти — по 5 ст., 2) за единъ кв. с. м. на другитъ страници за единъ път 4 ст., за два пъти 3 ст. и за повече, до 10 пъти — 2 1/2 ст. и 3 за обявления на Сдебнитъ Пристави по 2 ст. на дума, а за хазновитъ такива — 4 стот.

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-отопавикъ: **СТ. ИВ. ПЕТКОВЪ**

Единъ брой 10 стотинки.

Белевско Селско-Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2224

с. Бѣлево, 20 Октомври 1905 год.

Бѣлевското Селско-Общинско Управление Варненска околия, обявява за знание на интересующитъ се, че на 21 Ноември 1905 г., отъ 10—12 часа прѣди обѣдъ, съ перѣтъргъ на слѣдующия денъ и часъ, въ канцеларията на Общинското Управление въ с. Бѣлево, ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за отдаване на закупувачъ дървения материалъ отъ училищната на с. Здравецъ гора, състояща отъ 300 декара находяща се въ землището на с. Здравецъ, до самото село.

Гората е джбова на възраст отъ 25—30 годишна.

Наддаването и продажбата ѝ ще стане на декарь. Първоначалната цѣна на декарь е 10 лева. Искания залогъ е 150 лева.

Желающитъ да я закупятъ, да се явятъ него денъ и часъ, съ нуждитъ, за правоучастие въ търгове документи и наддаватъ.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ, канцеларията на Общинското Управление.

Общ. Кметъ: **Д. Ивановъ**Писаръ: **Я. Саввовъ.**

Варненско Търговско Кредитно Д-во — Варна

ПОКАНА

Поканва г. г. Акционеритъ на Дружеството да присѣтствуватъ на извънредно общо събрание, което ще стане въ Недѣля 20 Ноември т. г. въ 2 ч. слѣдъ обѣдъ въ залата на читалището „ОДИСИТОНЪ“.

ДНЕВЕНЪ РѢДЪ:

- 1) Измѣнение на Уст. за
- 2) Избиране на Проверителенъ Сѣвътъ

Въ случай че събранието не се състои, то съгласно чл. 19 отъ Устава се отлага за 27 сѣщия мѣсець въ сѣщото помѣщеніе и сѣщи часъ безъ втора покана.

Пълномощнитъ писма трѣбва да се прѣдставятъ въ Дружествената кантора най-късно до 19 Ноември т. г. часа 5 подиръ обѣдъ.

Варна, 28 Октомври 1905 год.

Отъ Управителни Сѣвътъ.

Александра П. Танчева

Сотиръ Костовъ

ще се вѣдѣятъ на 13 т. м. въ с. Мемши Софугларъ.

Настоящото замѣнява отѣлни покани.

ВЕЧЕРНИ КУРСОВЕ

по

ФРЕНСКИ ЕЗИКЪ.

Отваря П. Момчевъ, учителъ. Подробности и записване: книжарница *Божилковъ* (на Мусалата)

Извѣстие

На акционерното д-во **Рѣшителностъ** въ гр. Варна пристигнаха каменитъ вѣглища

„КАРДИФЪ“

и сж складирани въ двора на содовата му фабрика. Цѣни умѣрени.

Отъ управлението.

Варна, 11 Ноември 1905 г.

Съ новия правилникъ за прилагане закона за селскитъ общини за, всѣка община се прѣдвижда по единъ секретаръ-бирникъ, който да води всичкитъ дѣла на общината, да бди за добрия редъ въ стопанството имъ, да се грижи за най-рационалното използване на общинскитъ имоти, а най-вече да бди да не ставатъ злоупотребления съ общинскитъ суми, като гледа щото всѣка сума да отива по назначението си, да се изразходва само за цѣльта, за която е отпусната. Секретаръ-бирническитъ длѣжности сж прѣвидени, за да може да се тури въ дѣлата на общинитъ единъ по добъръ контролъ, и съ това да се отнеме възможността на разни кметове и други общински служаци да злоупотребяватъ общинскитъ пари, и да си създаватъ положение на гърба на селския данъкоплатецъ, като го оставятъ да тъне въ мрачината, верѣдъ най-мизерни условия. Като тури единъ по добъръ порядъкъ въ дѣлата и счетоводството на общинитъ, новия правилникъ ще направи цѣла епоха въ живота на общинитъ, като способствува за създаването на по бла-

гоприятни условия за развитието и изостаналата на назадъ народна маса Секретаръ-бирническия институтъ рожба на врѣмето си. Той по силата на необходимостта се налага отъ калпавитъ условия, при които се развива живота на сѣврѣменнитъ общини, и съ своето поддѣжане на бѣлъ свѣтъ, тѣ иматъ дигрантъ една много важна роля въ живота имъ, и като самостоятелно чрѣждане при общинитъ тѣ упражнятъ силно влияние върху цѣли тѣхенъ животъ. Отъ тѣхъ ще зависи народо-просвѣтителната дѣйностъ въ общинитъ, на тѣхъ ще дължи хигиеничното и всѣко другъ благосъстояние на селата въобще т. ще обуславятъ всѣка култура, всѣкъ напредѣкъ, всѣко добро начинание на общинитъ, защото тѣмъ е прѣдоставена грижата за селско — общинското стопанство, отъ благосъстоянието на което зависи всѣко добро, начинание всѣка култура. Така, ве макаръ и законодатели самъ и да не е подозиралъ може битовъ голѣма е ролята която има играе новия институтъ въ културния животъ на общинитъ а слѣдователно и въ обществото и държавата още по вече, когато се има прѣдвидъ че въ бъдѣще тѣ ще могатъ да използватъ въ много отношения и отсамата държава. Секретаръ-бирничитъ трѣбва да се провикнатъ от съзнанието на своето назначение да упражняватъ съвѣстно своитъ длѣжности, като знаятъ че съ това тѣ като служатъ и на себе си, прѣнасятъ голѣма услуга и на обществото. Нѣ като казваме това на сѣмитъ бирници, ний ще кажемъ нѣколко думи и на самото правителство, което е създадо този новъ институтъ. Отъ новата 1906 год. новитъ бирници ще почнатъ вече функциониратъ, и да введатъ новъ редъ въ общинитъ. Министерството трѣбва да има прѣдъ видъ, че тази работа не е лесна, и не лесно може да се изпълне. Да се прѣмахне сегашния хаосъ въ общините много тежка работа, още по вече, когато на първо врѣме секретаръ-бирника, ще има да се бои съ много прѣчки, а често пъти съ страха да изгуби насѣщния хлѣбъ.

Първата прѣчка която тѣ п

срещнат е самия кмет. Като няма вече възможност да тури цѣлата общинска каса въ пояса си и разхождайки се така почувствува онази приятност, която доставя винаги златото, и като изгуби напръпната си власт да разполага, както иска съ общинските пари, защото изразходването и на най малката сума ще зависи и от секретар-бирника, кмета съ лошо око ще глѣда на бирника, умразата ще се силно развие между тѣхъ, и съ това вмѣсто къмъ добъръ край, работата ще трѣгне въ противоположно направление, безъ да се принесе на общинитѣ ни най-малка полза. Нѣ вънъ отъ това често пѣти тази умраза ще се свърше и съ увольняване на секретар-бирникъ, а това обстоятелство не е малка прѣчка, въ развитието на новия институтъ, защото то ще парализира доброто желание, добрата инициатива на съзнателния бирникъ. И друга прѣчка която новия институтъ ще срещне въ своя пѣтъ е и общата за всички институти язва, партизанщината, която силно, се развила на всѣкъдѣ, а пѣкъ не малко и въ селската маса, като е успѣла доста много да я разврати.

Нѣ пѣкъ отъ капитална важност е и обстоятелството, че като всѣко ново нѣщо, въ самото начало на развитието, си повлия, института ще се подхвъртва на силни съмнѣния, които самия бирникъ, като неопитенъ въ новата си работа, не ще може самъ да разрѣши и ще се нуждае отъ чужда помощ.

Като обръщаме вниманието на Министерството на тѣзи важни обстоятелства, ний пакъ настояваме на она мисль която развивме въ единъ отъ по раннитѣ броеве на скромния си вѣстникъ. Общинитѣ, като трѣгватъ по новъ пѣтъ иматъ нужда отъ упътване, а тия упътвания може да имъ се дадатъ само отъ такива пакъ институти, които боравятъ съ сѣщи такива операции, които сѣ компетентни да тълкуватъ разнитѣ финансови положения и които съ най умнитѣ си упътвания по много тъмни въпроси, би имъ принесли голѣма полза. Министер-

ството на финанситѣ, като най-компетентно въ тази областъ е въ състояние да упѣти най добръ общинитѣ, и съ своитѣ наставление ще даде възможностъ да се въведе единъ добъръ рѣдъ въ дѣлата имъ, и затова ний мислимъ, че най-добъръ ще бѣде ако, дѣлата на новитѣ учрждения се турятъ подъ неговъ контролъ. Отъ друга страна Министерството, като има прѣдъ видъ калпавитѣ условия при които започватъ своята трудна работа секретар-бирникитѣ, нека имъ се притече на помощъ съ каквото може, за да имъ създаде извѣстенъ авторитетъ прѣдъ кметоветѣ и селенитѣ, да ги популяризира всрѣдъ тѣхъ и така да имъ спомогне да постигнатъ по добръ своето назначение. За да може да обуздае честолубието на кметоветѣ и да изкорени у тѣхъ желанието да разполагатъ съ селскитѣ суми, както и когато искатъ, некъ нареди единъ по редовенъ контролъ надъ дѣлата имъ. Некъ ревизитѣ станатъ нѣщо по обикновено, а инспекцитѣ да се произвеждатъ по често, защото само съ това като се държи секретар-бирника и кмета винаги на щрекъ, ще се улесни работата на първия и ще се избѣгнатъ по такъвъ начинъ конфликтитѣ, които злѣ биха се отразили върху добрия вървѣжъ на работата. Така само новия репъ би изкараля общинитѣ на по добъръ пѣтъ и новия институтъ би принесълъ желаната отъ законодатели полза.

Конвенцията въ прѣводѣ

Продължение отъ брой 32.

Чл. 4-й. Въ случай на нещастие или аварии, причинени на параходитѣ на горѣпоменатото Дружество въ врѣме на плуването имъ, Гръцкото Правителство ще дава всѣка помощ на тѣхъ, които би изисквало положението имъ и ще извършва въ случай на нужда чрѣзъ корабостроителницитѣ си, спорѣдъ тѣхнитѣ цѣно-разписи поправкитѣ на всичкитѣ принадаждѣности на парахода или на машинитѣ, както се слѣдва. Въ слу-

чай на отбиване на параходитѣ на туй Дружество въ грѣцки пристанища, вънъ отъ горѣпоменатитѣ поне прѣодолима сила и прѣстояването имъ въ тия пристанища, ще се освобождаватъ отъ всѣко право, такса или данѣкъ, поради такъва случка отъ непрѣодолима сила.

Чл. 5-й. Параходитѣ на рѣченото Параходно Дружество иматъ разрѣшението да разтоварятъ въ грѣцкитѣ пристанища на отбиване парични сума и златни и сребърни прѣдмѣти, стоки отъ всѣкакъвъ видъ, както и пѣтници отъ всѣка народностъ съ дрѣхитѣ и вещитѣ имъ, до колкото внасянето и влизането, изнасянето и излизането се позволява отъ Гръцкитѣ закони, подъ условие щото капитанитѣ да се подчиняватъ въ всѣки случай на Санитарнитѣ разпореждания, касателно излизането на пѣтницитѣ и стокитѣ.

Чл. 6-й. Ако рѣченото Параходно Дружество склучи по-послѣ съ Гръцкитѣ или чужди Параходни дружества, признати отъ Гръцкото Правителство, конвенция за извършване помежду имъ прѣнасяне на групове, стоки и пѣтници, безъ разлика на произхождението имъ отъ вътрѣшността или отъ странство, отсега се съгласяватъ договорящитѣ се страни, че всѣко прѣнасяне отъ единъ параходъ въ другъ въ опрѣдѣленитѣ пристанища да става свободно отъ всѣко транзитно право, като ще могатъ параходитѣ да се доближаватъ единъ до други за извършване прѣхвърлянето или прѣкачането. — Въ противенъ случай груповитѣ и стокитѣ, прѣдначинени за прѣхвърляне въ другъ параходъ, ще се пазятъ на суша или въ мауни съ разноски на Дружеството, безъ да плащатъ транзитно право, но ще се подлагатъ на надзора на митническитѣ и на санитарнитѣ разпореждания. Слѣдва.

Търси се съ-рѣподавателъ по Нѣмски езикъ за 1 или 2-ма.

Справка редакцията.

ХРОНИКА

Общинския съвѣтъ рѣшилъ да се склучи заемъ отъ онова банково учрѣждение, което даде най-износни условия и то най-много 8% год. лихва и изплащането да стане въ 20 год. по равни части. Съвѣта прѣдвиде да се заложатъ слѣднитѣ доходи: а) свободната частъ отъ общинскитѣ налози (оетра) заложени на Бѣл. Нар. Банка срѣщу заема отъ 1899 год. за 400000 лв. и отъ общинскитѣ врѣхнини заложени на Д-во „Гирдапъ“, срѣщу заема отъ 1900 год. за 250000 лв. б) налозитѣ „интизапъ“ и „баѣтъ“.

Паритѣ отъ тизи заемъ да се употребятъ исклучително за цѣлитѣ, които изложихме въ миналия брой на вѣстника ни.

Научаваме се, че утрѣ въ недѣля вечерята ще се даде банкетъ отъ страна на нѣкой Варнен. търговци въ честъ на бившия директоръ на Варненския Клонъ отъ Бѣл. Нар. Банка г. П. Енчевъ.

За мѣстото и врѣмето на банкета ще има специално съобщение.

Инициаторитѣ на банкета сѣ г. К. Геновъ, П. Г. Петровичъ, Жакъ Манеръ и Саркизъ Куюмджиянъ.

Мѣстни въпроси.

I.

Съ много свои разнообразности града Варна може да очуди единъ външенъ гостъ, който отъ любопитство би посѣтилъ главния български портъ. Официалния езикъ на града е турския — за посмѣшнице на нашата крѣвна умраза къмъ всичко турско, което ни напомня цѣтвѣковното ни иго. Но, ако наблюдателя би заключилъ по живата рѣчь, за некултурността и наиздѣка ни, той би срещналъ. Градътъ ни, по цѣлата линия на своя животъ, се подновява. Стария еснафѣкъ, въпрѣки съжаленията на благодущни хора, е отстъпилъ мѣсто на нови форми на поминѣкъ. Вече сѣ достатъчно

ПОДЛИСТНИКЪ

Дѣтски сълзи

разказъ

Отъ Виденбрухъ

(продължение отъ брой 32).

— Извинявайте, каза ми, като стана.

— Тукъ извинението си нѣма и мѣсто, отговорихъ азъ, нѣ позволѣте ми да ви напомня едно нѣщо... Не забравяйте, че това бѣдно дѣте нѣма никого на този свѣтъ освѣнъ васъ.

— Та това е страшното, каза ми най-сѣтитѣ той:

И като се удари по сърдцето процѣлжи:

— Та какво ли мога и да му дамъ, когато нищо не е останало и тукъ? Азъ поклатихъ глава. Нѣмаше

какво повече да кажа. Трѣгнахъ си и когато да излѣза изъ къщи, стори ми се, че задъ гърба ми, въ тъмния салонъ, стои смъртта и затваря слѣдъ мене вратата на къщата, сѣщо така както скала и камака върху кевура на нѣкой смъртникъ.

Настапи и зимата. Не се мина много и единъ день Манхенъ дойде на училище. Оставихъ го да посѣщава сѣщото отдѣление въ което бѣше и прѣзъ минжлата година. Турихъ го на сѣщия чинъ, на което стоеше и по рано — мѣстото бѣше сѣщото, нѣ дѣтето не бѣше вече по раншното.

И по рано му бѣше трудно да учи уроцитѣ си, нѣ тогава бѣше по весело и по прилѣжно. Може би въ това му помагаше и по голѣмото му братче, та така му бѣше по лесно и по скоро си учеше уроцитѣ. Сега

не бѣше вече тѣй. Никой не му помагаше вече, а пѣкъ самъ, като да бѣше обхванатъ отъ нѣщо, което парализираше силитѣ и способноститѣ му.

Наредихъ така щото учителитѣ да се отнасятъ къмъ него винаги добръ и увѣренъ бѣхъ, че отъ тѣхъ, той никога не е чулъ нѣкой лоша дума. Па и кой отъ тѣхъ би билъ толкова жестокъ, кому сърдцето би допустнало да се отнѣсе лошо съ едно блѣдно и измжчено дѣте, въ което всѣки съзираше голѣмото желание да работи, и въпрѣки това всичко мжчно му се улавяше.

Едно цѣте може да се опази отъ студъ или отъ горѣщина, въобще отъ всички външни злини, нѣ-никога не може да се опази то и отъ болѣстѣта, която му е унищожила сакитѣ корени и незабѣлезано се качи на горѣ,

като го обзема клѣтка по клѣтка, до като унищожи цѣлия организмъ. Злото отъ което искахме да го опазимъ, лѣжеше въ самия него, въ негова природа, въ мрачното настроение, което бѣше унаслѣдилъ отъ баща си, сѣщо така както бѣше унаслѣдилъ отъ майка си русата коса и голѣмитѣ и очи.

Това разбрахме твърдѣ добръ, но много късно, когато работитѣ се развиха до край и като въ картина лѣжаха вече прѣдъ насъ. Чакъ тогава узнахме силнитѣ страдания, които бѣше прѣживѣло това дѣте. Чакъ тогава заблѣзахме, че то изъ день въ день ставаше по боязливо и по наклонно къмъ меланхолия. То не дружеше съ никого отъ другаритѣ си, а пѣкъ отъ учителитѣ си, се много боеше. Единѣкъ само азъ се ползувахъ съ неговото довѣрие,

зародили крупни предприятия — за нашите условия — които дават модерен характер на стопанствения живот. Духът и предприемчивостта, под натиска на конкуренцията, вършат своята преобразователна работа в областта на търговията и индустрията. Морето — красотата на Варна — ни обещава неизчерпаеми богатства, като безмърнит си води. Прозорливият наблюдател в тонът на гъмжението по търговската улица и цъфлата пияца, ще схване бацилът-разрушител на старите градски начини на помияк. Не разумът се успокоява от вида на новосъздаденото. Обаче елементът на нацията ни — българската народност — застапена ли е в представителството на тая инициатива? По главната улица на пияцата, проследена на дълъг и шир, ще заблещите просто, че българите-притежатели на разните търговски и индустриални предприятия се губят в масата на разни гръцки, еврейски, арменски и даже турски, фирми. На това можем да погледнем с съвръхчувство, далече да бъде то подклаждано от безогледен повнизъм. И наистина в нашия град съвсемно бдаше на безпирно растение, се натъкваме на една липса на инициатива от страна на нашата народност. Но ний искаме да се спрем, като уважим на една страна на нашия живот, дто също бие на очи нашето безплодие. Нека се справим с духовния живот на нашата мѣстна интелигенция. Няколко банки, кредитни д-ва, държавни учреждения, училищата и др., събират едно голѣмо число хора на умствения труд. Потърсете в срѣдата на тая интелигенция резултатът на една нейна обществена инициатива. Не можем да посочим на никоя групировка от нейна страна, израз на една здрава и жизнена организация съвременно цѣль, която духовно да подмладява мѣстния живот. А общо зето народността ни не е тъй безплодна в това отношение. Можем да изброим де-

сятни градове, гдѣто по образованата част от градското население, сгруппирани около едно читалище, негдѣ даже двѣ, го е поддържала съчастни срѣдства още от турско време. И в историята на тия читалища и просвѣтителни дружипки, ще се намърят не малко примѣри на безкористна самоотвърженост, на пълна преданост в тая на вид дребна работа, но в която се кове мечтъ на самосъзнанието, почвата, върху която растят хубави цѣтве, кърмени от кръвта на националния ни духъ. И това е ставало прѣз тъмната непрогледна нощ на националното ни робство. Сега се радваме на свѣтлия ден на гражданска и политическа свобода, ний сме съвръхразни ржѣ. И дали нѣмаме, на мѣстни условия, почва за една, общающа добри плодове, обществена дѣйност? Това ще видимъ в идния брой на вѣстника.

Гражданинъ.

Касапското здружение въ града ни на 8 т. м. отпразднува по единъ тържественъ и веселъ начинъ патронния си празникъ. На заранята всички касаци се събраха въ старата църква „Св. Архангелъ Михаилъ“, къдѣто се отслужи литургия отъ Н. П. Митрополита г. Симеонъ и се освѣти дружественото знаме. Слѣдъ свършека на литургията Н. П. г. Симеонъ произнесе кратка рѣчь за значението на празника. Слѣдъ излизане отъ църква, всички празнуващи, на чело съ музиката и, знамето си прѣминаха по главните улици на града и се спрѣха въ бирарията на XX „вѣкъ“. На това мѣсто слѣдъ благословията на отецъ Ст. Поповъ, се започна залуска и се произнесоха много наздравци. Присѣтствуваха и поканени гости, граждани и чиновници, въ това число градския кметъ г. К. Мирски. Отъ своя страна този послѣдния напи наздравца на прѣдъка на дружеството; слѣдъ него говориха г. г. Р. Серафимовъ, Ст. Петковъ, Ив. Паскалевъ, А. Трайковъ и др., Залата гърмеше отъ ржкоплѣскания слѣдъ всѣка наздравца. Меж-

ду присѣтствуващитъ имаше и мнозина калфи и чираци отъ занаята. Нѣкои отъ тѣхъ на единъ смѣл езикъ се искаха въ защита на своите права, относително доброто третиране отъ господаритъ имъ и признаване недѣлната имъ почивка. Това изявление на чирацитъ извършено въ единъ моментъ на веселие, се прие незадоволително отъ господаритъ имъ мѣсари. Събраното множество образува шествие, което прѣз денятъ обиколи крайните квартали на града. Празненството се свърши съ добри спомѣни отъ дружелюбното веселие.

Нощни сцени. Прѣз нощта на 2 Ноември, отива една стара баба въ домътъ на една отъ мѣстните акушерки подя прѣдлогъ да прѣдизвѣсти тая послѣдната за настапающе раждане и да я покажи да се яви въ домътъ на рждащата. Акушерката отсъствувала. Бабата поканва едната отъ двѣтѣ ѣ сестри да ѣ замѣстятъ. Нито едната нито другата, като непознавающа занятието на сестра си — акушерката, не се съгласила да изпълни настоящитъ молби на бабата, на която намѣрението, както ще видимъ по долу, не е било да ѣ призове къмъ помощъ за раждане, а къмъ други цѣли. Разочорвана отъ несполуката на своята мисия, бабата напуска домътъ и се отпраща къмъ домътъ на друга една акушерка. На похлопването, се озовава акушерката, която незабавно трѣгва подиръ бабата. Минаватъ дърварския складъ на г. Гешевъ, задъбочаватъ въ едни криви, тъмни, непознати улици. Срѣщатъ тѣзи двойка нощни скиталци и подозрително изглеждатъ бабата; нѣкои ѣ познавали и се опитвали да ѣ спрѣтъ за да ѣ питатъ, на какъ води подиръ си тоя „келепиръ“. Акушерката, една отлично порядъчна жена, започва да се съмнѣва върху истинскитъ цѣли на това драговошно скитание. И отъ закачкитъ на прѣходящитъ, ти разбра, че е изпаднала на лоша водачка. Но, върва на дългтъ, за който е призована, продължавала да върви. При единъ затънтенъ

кътъ, отдалеченъ отъ свѣтлината на фенеритъ, ѣ срѣща единъ непознатъ човѣкъ, билъ нѣкога на полицейска служба, спорѣдъ както отпослѣ се е узнало. На този пунѣтъ той е ималъ охотата да се пошегува, чрѣзъ нѣколко нескромни ласки, съ отиващата да изпълни своя дългъ, акушерка, но получилъ заслужени отговори. Слѣдъ продължителни още лутания отъ улица въ улица, най-послѣ двѣтѣ жени влизатъ въ единъ широкъ, тъменъ дворъ. Бабата влиза въ къщата, посрѣщаната отъ нѣколцина мъже, които ѣ разпитватъ за туй за онуй, дърпатъ шалитъ ѣ отъ вратитъ, шегуватъ се, смѣятъ се. Акушерката, застанала въ двора, се намира въ недоумение. Прѣнебрѣгната тѣй бързо отъ бабата ѣ явиването на купъ мъже въ къщата дава поводъ да разбере ясно, въ какъвъ капанъ е въведена — въ чисто сводническа къща. Въ това време отново се изпрѣчва на прѣде ѣ човѣкътъ бившъ полицайтъ, който бѣ се опиталъ да ѣ оскърби на улицата, съ същитѣ намѣрениа. Тя започва да вика, да протестира, поканва бабата да ѣ отвѣде отъ това мѣсто, но бабата нехае. Най-послѣ сполучава да ѣ съгласи да ѣ отвѣде въ близкия участѣкъ, отъ гдѣто да ѣ придружи нѣкой стражаръ обратно до домътъ ѣ. Отиватъ тамъ, гдѣто довтасалъ пакъ охотливия за нощни авантюри донжуанъ, близѣкъ на полицейскитъ. Акушерката, отвратена отъ това повѣдение на бабата, моли старшия стражаръ да ѣ даде водачъ отъ стражата. Но и тукъ срѣща нехайства, подлаждани вѣроятно, отъ бившия полицейски, който отново довтасва на това мѣсто за да продължава оскърбленията си къмъ беззащитната акушерка. Акушерката най-послѣ, се принуждава сама да се завърне въ домътъ си, бѣсно чрѣзъ нощта, крайно възмутена отъ безправствената постѣпка на бабата и нейния влиентъ. На другия денъ ти узнава, че е била водена отъ нѣкои си баба Мария сводницата.

Идете подиръ това да искате гаранции за честта и живота си, бо-

нъ скоро и това се измѣни. Първиятъ, когато постѣпи въ училището, се завтече къмъ мене и ми подаде ржба, нъ скоро слѣдъ започна вече да ме избѣгва, и бързаше да се скрие въ стаята си, за да не го вида.

Прѣзъ деня, когато азъ си правѣхъ обикновената разходка, виждахъ го самъ да ходи насамъ и нататѣкъ, който пустникъ, из долината покрита съ снѣкъ. Веднѣжъ, като се разхождахъ по дължината на насипа, видѣхъ го какъ се крнеше задъ едно дърво и крадешкомъ ме изглеждаше. Повибахъ го. Той напустна скривалището си и най на прѣдъ се спустна къмъ мене, нъ изведнѣжъ се извърна и, като прогоненъ отъ скритъ вѣвѣкъвъ страхъ, избѣга отъ мене.

Тѣка се измина зимата. Наближи и Великденъ — врѣмето, когато тол-

кова дѣтски сърдца силно туптѣха, обзети отъ тежки грижи, защото по това врѣме се опрѣдѣлиха минаванията отъ едно отдѣление въ друго. Менхенъ трѣбваше да остане въ сѣщия класъ. При всичко, че това ми бѣше твърдѣ мѣчно, нъ бѣше ми невъзможно да го пропуска въ слѣдущето отдѣление и трѣбваше да го оставя да повтара сѣщото отдѣление. Самъ, азъ се явихъ въ стаята и въ най мечка форма казахъ нему и на нѣколко отъ ученицитъ, които бѣха съ него, че ще могатъ да минатъ въ по горното отдѣление, като обвинявахъ въ това болѣститъ, отъ които тѣ прѣзъ течение на годината сѣ болѣдували и като имъ давахъ надѣжда въ бждщето. Менхенъ стоеше на мѣстото си, безъ да се помръдне и безъ да ме погледне въ очитъ.

Когато всички излѣзоха изъ стаята видѣхъ, че и Менхенъ мѣлчешкомъ се промѣна между тѣхъ съ наведена глава. Спрѣхъ го и му поисквахъ да си подаде ржка. Той ѣ подаде безъ да подигне главата си.

Погледни ме, казахъ му.

Той издигна глава погледна ме и тогава видѣхъ на лицето му изписано нещо повече отъ твърдѣ голѣма скръбъ, видѣхъ изражение на страшна печалъ, каквато се забѣлѣзва твърдѣ ясно въ очитъ на болни дѣца, които изведнѣжъ заприличватъ на толѣми хора, които се намиратъ прѣдъ развърската на дилемата, подъ която въпросътъ за животъ или смъртъ е близо до разрѣшаванieto си.

Боленъ ли си Менхенъ, попитахъ азъ. Той поклати само глава, безъ да каже нито дума.

Тѣзнаешъ, че азъ ти желая само

доброто, продължихъ азъ по нататѣкъ.

Той пакъ поклати глава, като че искаше да каже: „Остави, знамъ азъ“. Да го накарамъ да заговори, повече никакъ не ми бѣше вече възможно.

Прѣзъ този денъ, пролѣтѣта съвсѣмъ бѣше взела връхъ надъ зимата. Лѣда въ рѣката се бѣше разсѣпалъ и вълнитъ бързо се отправяха къмъ брѣга, като ежеминутно растѣха. Единъ силенъ вѣтеръ се издигна и съ силенъ ревъ придружаваше глужото ржжение на вълнитъ. Изглеждаше, като че два демони сѣ тайно паклисли да приготвятъ единъ розенъ денъ за страховития човѣкъ, да му вселитъ ужасъ. И дѣйствително такъвъ страшенъ денъ, никакъ не си спомнямъ да съмъ видѣлъ нѣкога прѣзъ живота си.

(Слѣдва).

гато отивате съвѣстно да изпъчтите своя общественъ дългъ!

КНИЖНИКА

ИЛЮСТРАЦИЯ * * * *

„СВѢТЛИНА“

съ своите научно-популярни литературни и художествени статии и многобройни илюстрации отъ общественъ интересъ, „Свѣтлина“ е цѣла школа за самообразование. Който я получава извлича двойка полза: разширява познанията си и се снабдява съ цѣнна сбирка картини, каквито бѣха премията ѝ: *Звѣздата надъ Българитѣ, Суданка, Седанъ, Ловъ на соколи, Македонска бѣжанка, Иванъ Хусъ осжданъ отъ сѣбора*, и пр.

„Свѣтлина“ излиза ежемѣсечно въ 32 страници и струва 10 лева годишно. Приематъ се абонаменти и чрѣзъ исплатване по 1 левъ мѣсечно. Новозаписанитѣ абонати ще получатъ веднага издѣлжитѣ отъ началото на годината книжки и безплатната премия. Поръчките се адресиратъ до редакцията на „Свѣтлина“ въ Пловдивъ. Пробна книжка се праща даромъ всѣкому, който поиска.

Който желае да бѣде мѣстень настоятелъ на „Свѣтлина“ трѣбва да заяви въ редакцията въ Пловдивъ.

„Свѣтлина“ е прѣпоръчана отъ Министерството на Народното Просвѣщение за библиотекитѣ на всички училищни и общински библиотеки.

Въ редакцията ни се намиратъ за продажъ хубавата и много-полезна книга на Петербургския професоръ Г. И. Турниеръ, първа помощ при нещастни случаи и внезапни заболявания. Поради многото полезни свѣдѣния, които тя дава би принесла голѣма полза на всѣкого, и е необходима за всѣко сѣмѣйство, а пъкъ поради малката цѣна на книгата 1-30 л. за 100 стр. съ 59 рисунки, всѣки би могълъ да използва добритѣ ѝ свѣдѣния.

Излезе отъ печатъ книгата „ТРИ СЕСТРИ“ отъ А. Чеховъ, драма въ 4 дѣйствия. Издателъ Н. Евстатиенъ.

Благодарность

Ташанския видень и крупень търговецъ г. Яни Бешировъ отъ своя страна и отъ страна на селитѣ отъ с. Ташанъ и Карахюсенъ, наказва благодарността си къмъ Г. П. Кмета, Петръ Славовъ, за дѣто той не жалить, нито трудъ, нито врѣме, за да бѣде полезенъ на своитѣ сѣселани. Той пощно врѣме овиколить двѣтѣ села, то заедно съ пѣдаритѣ и ги прѣдпазватъ отъ каквато и да сѣ кражба.

Хвала на таквото хора които гледатъ всячески да бѣдатъ полезни на населението си.

Важно извѣстие. Извѣстяваме на почитаемиѣ гражданки и граждани, сѣщо и на посѣтителитѣ на града, че банята на г. Михалъ Филиповъ, която отъ 4 мѣсеца насамъ на ново се ремонтираше, всецѣло е снабдена съ всички принадлежности и отъ 14 т. м. ще се отвори.

Посѣтителитѣ ще останатъ твърдѣ доволни, както отъ чистотата прислуга и мебелировка, така сѣщо и отъ умѣренитѣ цѣни, показани по-долу:

Тарифа за женската баня.

I мѣсто едно лице безъ хавлии 60 ст.
I „ дѣца отъ 8—12 год. 30 „
I „ „ 2—8 „ 15 „
Горнитѣ такси сѣ за ангажирания сѣмѣйно отъ 2—3 лица на единъ креватъ; ако всѣко лице на каквато и да е възраст ангажира отдѣленъ креватъ ще плати таксата 60 ст.

За хавлии и пещемали се плаща безразлично на лице по 40 ст.

II мѣсто едно лице безъ хавлии 30 ст.
II „ дѣца отъ 8—12 год. 20 ст.
II „ „ 2—8 „ 10 ст.
Вана съ креватъ едно лице 1 лв. 20 ст.
„ безъ „ „ „ 80 „

Тарифа за мъжската баня.

I-о мѣсто единъ челоуѣкъ за окъпване съ телякъ . . . 2—лв.
безъ „ . . . 1-50 „
вана . . . 1-50 „
душъ . . . 1— „

II-о мѣсто единъ челоуѣкъ за окъпване съ телякъ . . . 1-50 лв.
безъ „ . . . 1— „
ванна . . . 1— „
душъ . . . —60 „

III-о мѣсто единъ челоуѣкъ за окъпване съ телякъ . . . 1— лв.
безъ „ . . . —50 „
ванна . . . 1— „
душъ . . . —40 „

IV-о мѣсто единъ челоуѣкъ за окъпване безъ телякъ . . . —40 ст.
душъ . . . —40 „

Таксата се плаща прѣдварително при влизанieto въ банята, срѣщу която ще се издава билетъ отъ касиера и Господа посѣтителитѣ се умоляватъ да го пазятъ до излизанieto отъ банята.

Забѣлѣжка I-а. Желающитѣ Г. Г. посѣтителитѣ да ангажиратъ хавлии и пещемали за свое само употребление, безъ да се дадѣтъ сѣшитѣ на друго лице, ще плаща допълнително 1 левъ.

Забѣлѣжка II-а. Отстъпка се прави 20% томува, който се ангажира за 20 пѣти окъпване и плати прѣдплатно срѣщу билети, които ще сѣ валидни за една година отъ дена на издаването имъ.

Забѣлѣжка III-а. Господа посѣтителитѣ, които носѣтъ скъпоцѣнни прѣдмети като: часовникъ, пари, прѣстени и др. длъжни сѣ да ги прѣдаватъ на касиера; въ противенъ случай на изгубване не отговарямъ.

Забѣлѣжка IV-а. Пѣнето въ банята е запрѣтено.

Забѣлѣжка V-а. Запрѣтено е миенето на кучета.

Забѣлѣжка VI-а. Запрѣтено е плюенето по пода.

Забѣлѣжка VII-а. Умоляватъ се всички да пазятъ чистота.

Варна, 14 ноември 1905 г.

Съ почитание: М. Филиповъ

СПИСЪКЪ

на пожертвувателитѣ въ полза постройката храма „Св. Петка“ въ гр. Варна.

сѣдъ. отъ брой 32 всичко 242-20 л.
32 Тончу Георгиевъ 5-20 л.

33 Х. Павли Минчовъ	20 л.	47 Аля Мехмедовъ	2 л.
34 Ангелъ Ивановъ	3 л.	48 Д. Х. Стояновъ	1 л.
35 Юрданъ Ченковъ	5 л.	49 (Турчинъ)	2 л.
с. Сюлейманлъкъ		50 Арменецъ	1 л.
36 Станю Вичевъ	10 л.	51 Колю Петровъ	1 л.
37 Димитръ В. Поповъ	10 л.	52 Георги Тенчевъ	10 л.
38 Стоянъ Спасовъ	5 л.	53 Коли Ивановъ 5 крини жито	
39 Б. Н. Атанасовъ	1 л.	54 Иванъ Петковъ	5 л.
40 Петръ Спасовъ	10 л.	55 Стоянъ Димитровъ	5 л.
41 Димитръ Спасовъ	10 л.	56 К. Захариевъ	1 л.
42 Исменъ Хасановъ 5 к. жито		57 Иванъ Т. Поповъ	1 л.
43 Хюсеинъ Сабри	1 л.	58 Ст. Никовъ	0-50 л.
44 Шноръ Х. Мардирозовъ	3 л.	59 Яни Христовъ	0-50 л.
45 Иванъ Петровъ	2 л.	60 Колко Спировъ	5 л.
46 М. Демировъ	5 л.		367-60 л.

БЕЗОПАСНА АЗБЕСТОВА ХМИЧЕСКА ЛАМПА

„ЗВѢЗДА“

Лампата „Звѣзда“ е единствената необходима за всѣка спална стая, всѣка къща, хотелъ, болнична или дѣтска стая, за всѣки магазинъ, въобще ка-дѣто има да се освѣтлява пощно врѣме, безъ да има опасностъ отъ експлозияподпалване и при това е най-економическа.

„ЗВѢЗДА“ никога нѣма нужда отъ наливане

гориво, нито пъкъ поставяне фитилъ: съ 10 минутно само натоляване въ гориво, може да гори непрѣкъснато 20 часа и израсходва за 20 ч. горене само за 1 стот. гориво. Самата лампа е съ нес-кочаема трайностъ. „ЗВѢЗДА“ гори винаги съ еднаква ясна и тиха свѣтлина и не издава никаква миризма или пушакъ.

„Звѣзда“ конкурира на всѣкакви други пощни лампи за спални и др. стая, които съ тѣхната миризма и пушекъ развалятъ чистия въздухъ и повреждатъ дихателнитѣ органи на спѣщитѣ, а съ тѣхната непрактичностъ сѣ станали причина за безброй пожари на здания, фабрики, дюгени, жилища и изгубване прѣждеврѣменно живота на много невинни човѣшки сѣщества.

Всѣкой при първото запознаване съ „Звѣзда“, ще усѣти, че за економия, хигиена и опазване живота и имота отъ пожаръ, е необходима за всѣкого безопасната азбестова химическа лампа „ЗВѢЗДА“, която ще купува комплектъ съ една металическа павичка за поставяне подъ лампичката „Звѣзда“ за 1 левъ и се намира за продажъ у производителя Перили Георгиевъ — Варна, улица „Прѣславна“ № 112. На прѣродавачи прави се отстъпка. — търсятъ се такива

Наставление за употребление носи всѣка ламбичка „Звѣзда“.

МИНЕВЪ С-іе ДАМЯНОВЪ

КРОЯЧИ

Варна

Вургасъ

Извѣстиятъ на почитаемиѣ си клиенти и на интересу-ющитѣ се, че имъ пристигнаха разни модерни по сезона платове за мъжски дрѣхы отъ Английски и Французки реномирани фабрики и мѣстни такива. Второ, извѣстиятъ, че пристигна и извѣстиятъ по качеството си Швейцарски платъ за перелини.

Приготовляватъ по поръчка костюми и перелини по вкуса на клиента.

Обърнете внимание на обявлението на страница.

ПРОДАВА СЕ дюбявъ въ чешме, съ дворно пространство отъ около 2000 кв. м. за споразумение до Янани Табановъ

ПРОДАВА СЕ чиста Гюлова вода Казанлъшка, срѣщу цигарената фабрика намиратъ се за продажъ и дървени Габровски лопати. **Василь Спасовъ.**

ПРОДАВА СЕ двѣ къщи въ единъ дворъ дамъ и мотива съ кладенецъ въ сѣщия дворъ мѣстото въ постройките е отъ 350 кв. м. 5-й уч. За споразумение въ ватората на Г. Николевъ С-іе (Брашнари).

Максимъ Ивановъ

ДАНТИСТЪ

Licencie en chirurgie dentaire
улица „Царъ Борисъ“
срѣщу аптека Борадниевъ.

ПРѢСНО И ЧИСТО

Норвежско Рибено Масло

анализирано и одобрено отъ Върховния Медицински Съвѣтъ. При-стигна въ дрогерията на

Раф. Камхи.

ВЪ ПРИДВОРНАТА

Аптека А. Фокасъ при-стигна чисто и прѣсно рибено масло (моруново).